

L'esquizofrènia afecta actualment a més de dos milions de persones. Bona part dels pacients han de ser hospitalitzats llarguíssimes temporades. És una malatia que implica dificultats per a distingir la fantasia de la realitat, alteraments del pensament (idees delirants), de la percepció (al·lucinacions), alterament en els afectes (incapacitat de reaccionar de manera adequada), alteraments en la comunicació i en el comportament social i laboral, i per últim, grans conflictes en l'avaluació de la realitat (què és real i què no ho és). Si detectem totes aquestes característiques definitòries de la malatia, podríem emetre ja un primer diagnòstic: podria ser que patim des de fa temps un govern esquizofrènic. La catàstrofe del "Prestige" ens ha mostrat la gran malatia del poder executiu.

L'esquizofrènia és crònica i inhabilitant, només tractable amb psicofàrmacs, psicoteràpia, rehabilitació social, laboral i psicoeducació del pacient i també de la família. Un dels subtipus de la malatia, —possiblement aquell que podria començar a afectar al govern espanyol— és el paranoide: idees delirants de grandesa (com hissar la bandera més gran mai cosida) i també la persecució (com és pensar que "l'oposició vol rendibilitzar vots amb la catàstrofe"); uns altres símptomes són una comunicació i un t,comportament desorganitzats, o l'afectivitat i la sensibilitat aplanades, els moviments estereotipats, els mutismes o el secretisme... La desaparició o fuga de la realitat i de la història és una pràctica freqüent dels governs autoritaris, insensibles i esquizofrènics. Galícia en pateix i en patirà dues, d'esquizofrènies: la provocada per la marea negra, i la del govern. Quasi esquizofrènics, sabem quina serà més llarga, però tenim dificultats per endevinar quina serà més greu.